

Bemærkninger til lovforslaget

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 274 af 6. juni 1984 (Befordringsfradrag), jfr. Folketingsstidende 1983-84 (2. samling), sp. 5346, 5671, 7040, 7406, tillæg A 4083, tillæg B 989, 1227 og tillæg C 663.

Forslaget går for det første ud på at forhøje det faste fradrag til danske sømænd på udenlandske skibe i ligningslovens § 33 B, stk. 3, fra 16.000 kr. til 22.000 kr. Endvidere indeholder forslaget en ajourføring af bestemmelserne i ligningslovens § 4 A, og det foreslås, at nogle forældede bestemmelser i ligningslovens §§ 6 og 7 B ophæves.

Det særlige fradrag i ligningslovens § 33 B blev indført ved lov nr. 203 af 25. maj 1983 med det formål at lempe beskatningen for danske sømænd på udenlandske skibe. Fradraget medførte, at de i et vist omfang blev sidestillet med danske sømænd på danske skibe.

Fradraget indrømmes sømænd, der ikke er omfattet af sømandsskatteordningen, og som har erhvervet lønindkomst ved tjeneste om bord på et udenlandsk skib i udenrigsfart eller om bord på fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af kulbrinte-forekomster uden for dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkel. Fradraget beregnes dels som et fast fradrag på 16.000 kr., dels som et fradrag på 15 pct. af lønindkomsten erhvervet om bord på det udenlandske skib. Er den nævnte indkomst indtjent i en del af indkomståret, skal 16.000 kr.'s fradraget nedsættes forholdsmæssigt. Procentfradraget beregnes højst af en helårlig lønindkomst på 200.000 kr.

Forslaget er en følge af den nu vedtagne forhøjelse af sømandsfradraget og udenrigsfartfradraget, jfr. lov nr. 550 af 9. november 1984 om ændring af lov om sømandsskat (forhøjelse af sømandsfradraget og udenrigsfartfradraget), der har været behandlet som lovforslag nr. L 36. For at opretholde balancen i beskatningen mellem sømænd, der er omfattet af sømandsskatteordningen, og sømænd, der ikke er omfattet af ordningen, men erhverver lønindkomst om bord på udenlandske skibe i

udenrigsfart, er det nødvendigt at forhøje fradraget i ligningslovens § 33 B som foreslået.

Forslaget har ingen nævneværdig indvirkning på socialindkomsten.

Forslaget har ingen administrative konsekvenser.

Der foreligger ingen statistisk opgørelse over antallet af personer, der berøres af fradragsændringen i ligningslovens § 33 B. Provenutabet i 1985 ved en forhøjelse af fradraget i ligningslovens § 33 B, stk. 3, kan dog anslås til ca. 3 mill. kr., hvoraf knap halvdelen vedrører statskatten.

De øvrige forslag har ingen provenumæssige virkninger.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1 og nr. 2

Efter den nuværende bestemmelse i ligningslovens § 4 A, stk. 2 kan et dødsbo ved opgørelsen af fortjeneste eller tab ved salg af fast ejendom i næringstilfælde fradrage frigørelsesafgift, som er pålagt i afdødes eller dennes ægtefælles ejertid. På samme måde kan en arving, legatar eller afdødes ægtefælle, der indtræder i boets skattemæssige stilling med hensyn til ejendommen, ved senere salg fradrage frigørelsesafgift, som er pålagt, mens ejendommen var i afdødes, ægtefællens eller boets besiddelse. En tilsvarende adgang har den længstlevende, der har overtaget boet til hensidenden i uskiftet bo.

Efter de gældende skatteretlige regler er længstlevende, der har fået udsættelse med pligten til at svare arveafgift efter § 14 A i lov om afgift af arv og gave, eller som har overtaget boet efter skiftelovens § 57, stk. 1, skattemæssigt stillet på samme måde som ved hensidenden i uskiftet bo. Længstlevende indtræder i disse tilfælde således også fuldt ud i afdødes skattemæssige stilling. Forslaget går herefter ud på, at længstlevende i de ovenfor nævnte tilfælde også kan fradrage frigørelsesafgift på samme måde som den ægtefælle, der hensidder i uskiftet bo.